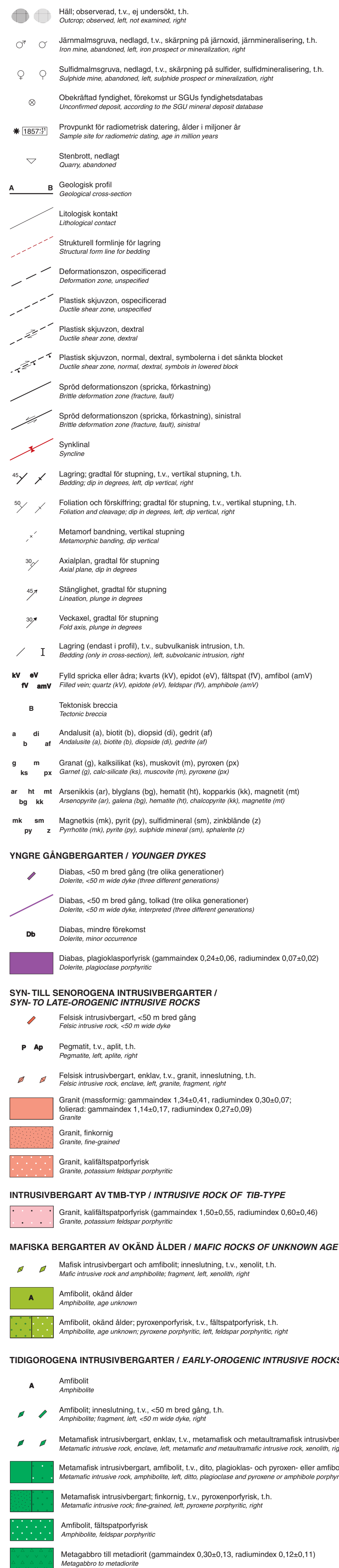
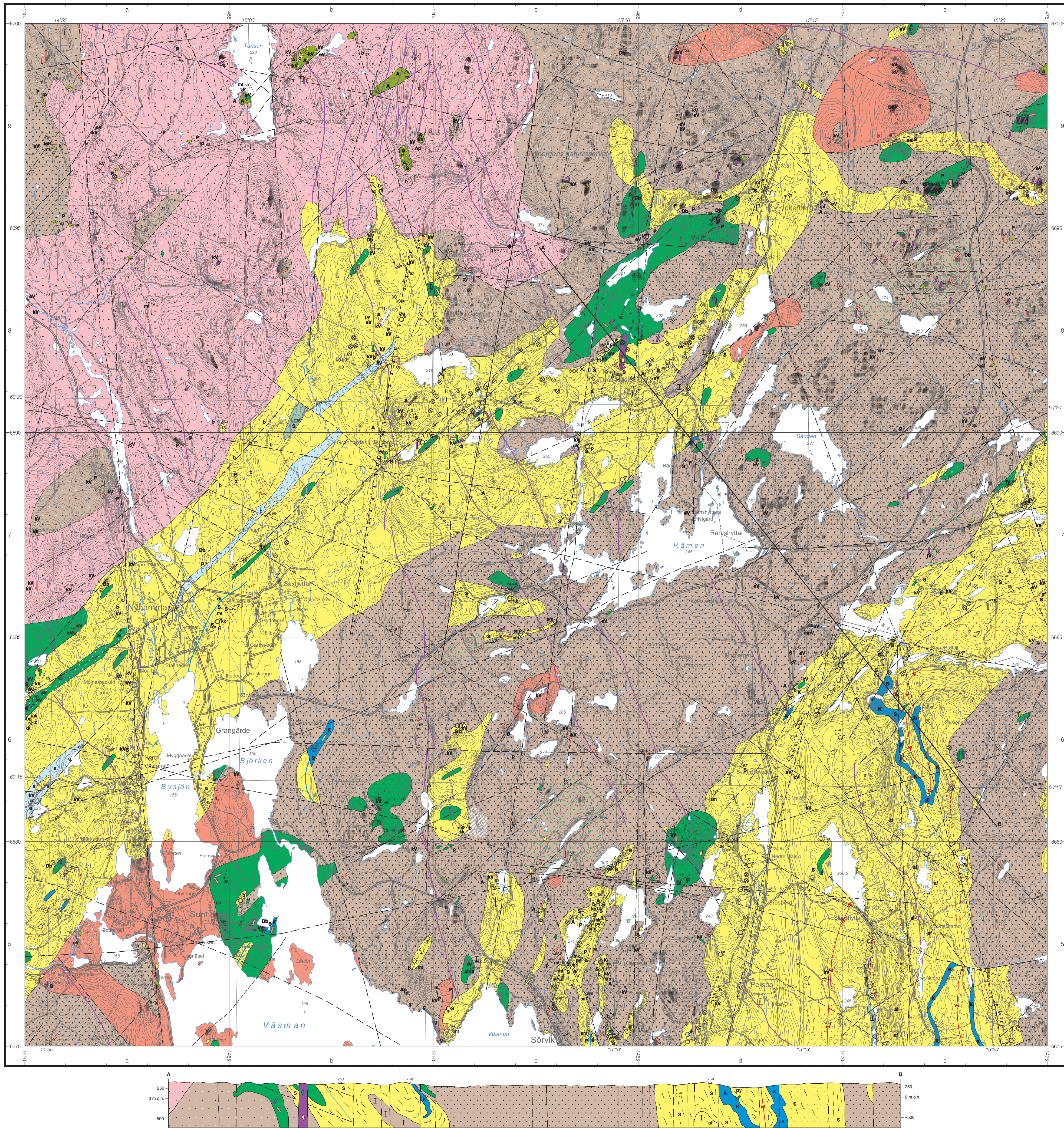

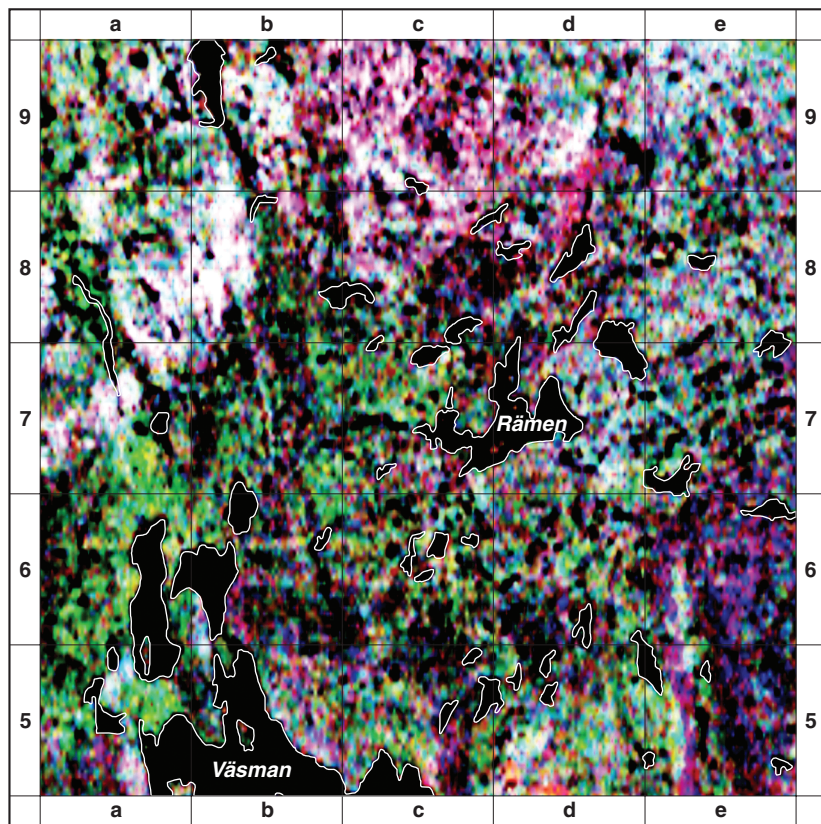

Radiuindex är ett mått på mängden radium, som ingår i ett material. Detta index skal för byggnadsmaterial
varar mindre än 1,0 (BFS 1990:28). Radiuindex = 1,0 motsvarar ca 16 ppm uran eller 200 Bq/kg radium-226.
Gammaindex är ett mått på den totala gammastrålningen som avges från ett material. Beräkningen av
gammaindex sker med formeln $m = C_{\text{Ra}}/2000 + C_{\text{Th}}/200 + C_{\text{K}}/200$. C_{Ra} är koncentrationen radium-226, C_{Th} är
koncentrationen thorium-232, C_{K} är koncentrationen kalium-40. Gammaindex m bör för byggnadsmaterial
vara mindre än 2 (The Radiation Protection Authorities in Denmark, Finland, Iceland, Norway and Sweden 2000).

Angivet radiuindex och gammaindex baseras på regionalt spridda mätningar och redovisas som medel-
värde och standardavvikelse. Lokala variationer kan förekomma, varför kompletterande mätningar i vissa fall
kan bli aktuella. Mer information kan erhållas från SGU.

(Kortfattad beskrivning på kartans baksida)

KALIAM-URAN-TORIUM-KOMPOSITKARTA

K-U-Th-kompositkarta över kartområdet 12F Ludvika NV (skala 1:250 000). Kartan visar en ternär färgkomposit av de ur gammastrålningsmätningar framräknade halterna av kalium, uran och torium. De individuella komponenterna håller sig av bildkvalitet skiljbara. Områden med relativt förhöjd uranhalt domäras av röda färgnyanser, områden med relativt förhöjd toriumhalt indikeras av blåa färgnyanser medan relativt förhöjd kaliumhalt visas med gröna färgnyanser. Gränsen från mörkt till ljus indikerar variationerna i den totala strålningen från respektive lag i sig. De flygburna strålningsmätningarna har utförts av LKAB 1979 på 30 meters flyghöjd och med ett linjeavstånd på 200 meter i öst-västlig riktning.

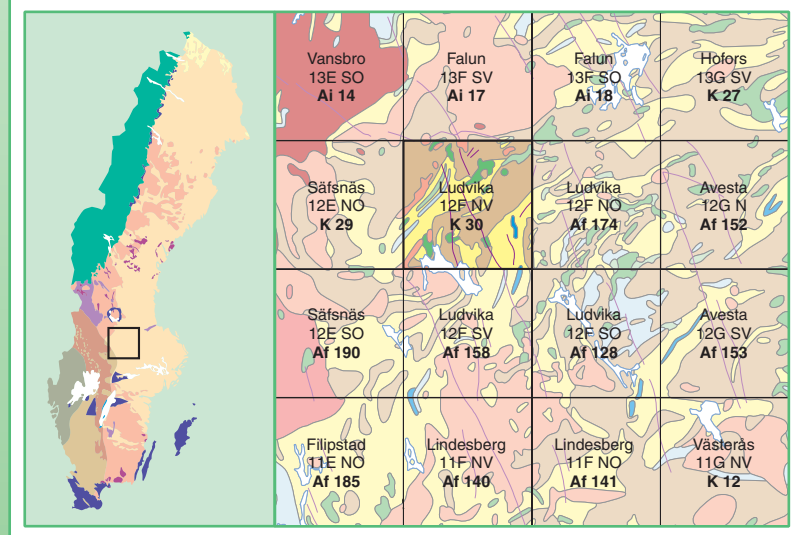
Karteringsmetod och kartans noggrannhet

Berggrundskartan ger en generaliserad bild av bergarternas utbredning och struktur. Observationer av bergarter, bergstruktur, omvandlingsgrad och bergarternas åldersrelationer görs på hållar. Där berggrunden är täckt av lösa avlagringar tolas dess sammansättning från närliggande hållobservationer och geofysiska mätresultat, samt förekommande fall från bormningar och grävningar. De geofysiska mätresultaten erhålls från flygmätningar av det magnetiska och det elektromagnetiska fältet, och av den naturliga radioaktiva strålningen (uran, torium och kalium) samt från kompletterande markmätningar av dessa och av trygghetsfältet. Berggrundsförkortningar som är för små för att avgränsa i den aktuella kartskalan redovisas som linje- eller punktfält. Bergarternas utbredning på djupet redovisas i profiler. Lagenoggrannheten för observerade förekomster är i normala fall bättre än 50 meter. För tolkade förekomster, t.ex. bergartsgrenar, kan den vara betydligt sämre beroende på observationstätt och svag geofysisk kontrast mellan olika bergarter. Information som tas fram vid kartläggningen lagras i SGUs databaser. Dessa innehåller en stor mängd information som inte visas på den tryckta kartan, t.ex. detaljerade uppgifter om mineralförekomster, bergarters mineralinnehåll och kemiska sammansättning samt petrofysiska egenskaper och naturliga radioaktiva strålning. Den digitala lagrade informationen kan erhållas genom SGUs kundtjänst.

Berggrundskartan 12F Ludvika NV

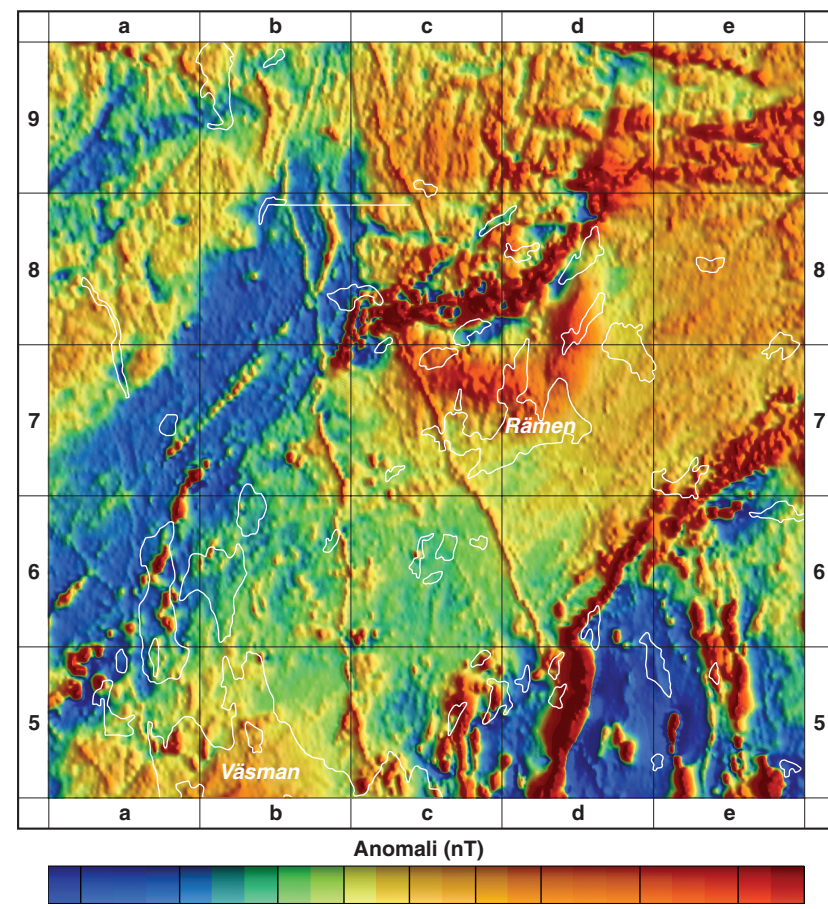
Bedrock map

Skala 1:50 000

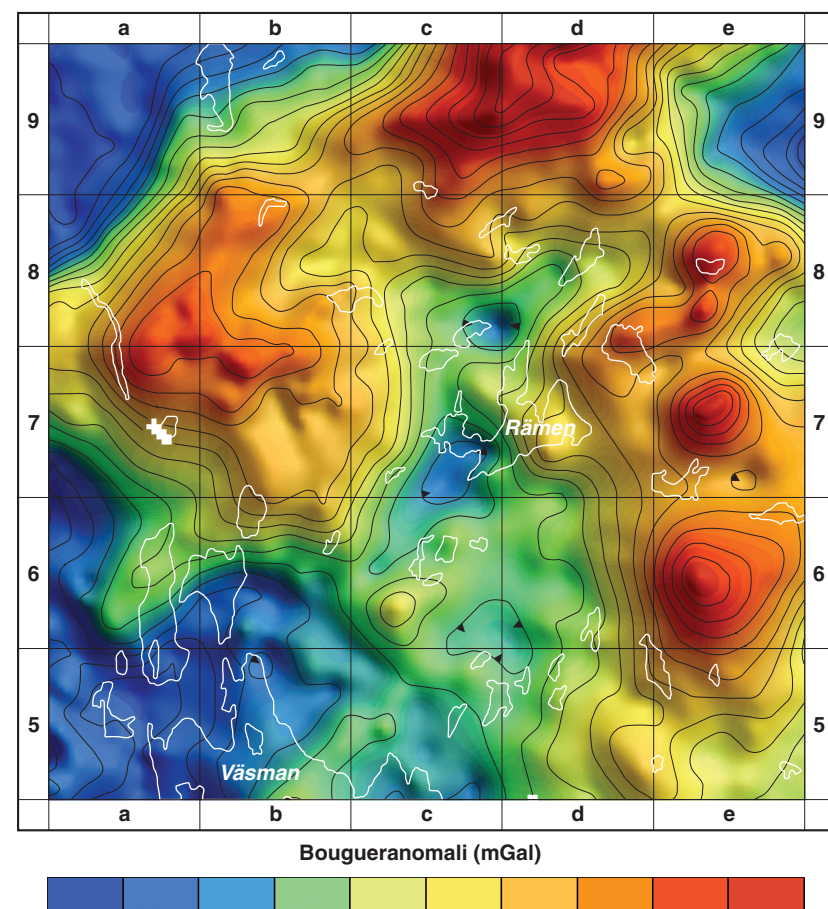
2005

MAGNETISK ANOMALIKARTA

Magnetisk anomalkarta över kartområdet 12F Ludvika NV (skala 1:250 000). Magnetiska data är reducerade till epok 1955. Kartan visar totalfältets avvikelser från DGRF 1955.0. Den baseras på flygburna mätningar utförda på 30 meters flyghöjd med ett linjeavstånd på 200 meter och en öst-västlig flygriktning.

BOUGUERANOMALIKARTA

Bougueranomalkarta över kartområdet 12F Ludvika NV (skala 1:250 000). Kartan visar variationer i tyngdkraftsfältet uttryckt som bougueranomali (IGSN71) och baseras på mätningar med ett måtpunktsavstånd på cirka 2 kilometer.

ISSN 1802-8336
ISBN 91-758-733-4

Den geologiska undersökningen godkänd 2001 under ledning av Magnus Ripa. Medförfattare var Erik Eberhart och Anders Lindgren. Den geologiska undersökningen godkänd 2005 enligt av Magnus Ripa. Medförfattare var Erik Eberhart och Anders Lindgren. Den geologiska undersökningen godkänd 2005 enligt av Magnus Ripa. Medförfattare var Erik Eberhart och Anders Lindgren. Den geologiska undersökningen godkänd 2005 enligt av Magnus Ripa. Medförfattare var Erik Eberhart och Anders Lindgren.

Kartan är digitalt sammanställd av Magnus Ripa och Lutz Köhler. Vidare digitalisering och revidering har gjorts av Margareta Andersson och Ingemar Källberg.

Kartan kan även levereras i digital form.

Referens till karten: Ripa, M. & Köhler, L., 2005. Berggrundskartan 12F Ludvika NV, skala 1:50 000. Sveriges geologiska undersökning K 30. Reference to map: Ripa, M. & Köhler, L., 2005. Bedrock map 12F Ludvika NV, scale 1:50 000. Sveriges geologiska undersökning K 30.

SGU serie K 30

BERGGRUNDKARTAN
12F LUDVIKA NV

